

Kristaus Karaliaus Laivas

Šėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

DIEVO BAIMĖ

1. Baimė

Baimė yra visiems žinomas jausmas, nes visiems tenka jis pergyventi, visuose jis sukyla tam tikrose aplinkybėse.

Tos aplinkybės yra ne kas kita, kaip pavojai, kurie grėšia sunaikinti kokią nors mūsų gėrybę. Branginame pav. sveikatą, todėl bijomės užkrečiamų ligų, nes ligos naikina sveikatą. Bijomės plėšikų, nes plėšikai atima reikalingus mums daiktus. Bijomės gyvatės, nes jos įkandimas užduoda mirtį, atima, reiškia, gyvybę, kuri yra labai didelė gėrybė.

Iš šių pavyzdžių matosi, kad baimė yra ne kas kita, kaip tam tikras žmogaus sujudimas, kuris sukyla belaukiant kokio blogumo, kokio skausmo ar nelaimės. Toji nelaimė turi būt čia pat ir labai galima, nes kitaip baimė neatsiranda. Visi žinome, kad mirsime, bet nedrebame iš baimės nes toji mirtis atrodo mums labai tolyma, o per tą tolymą tarsį mus, nepasiekianti. Tačiau, kada plėšikas užpuolęs, atremia ginklą kam į krutinę, padaro mirtį labai artimą, ir gali-mą, o per tai sukelia ir baimę.

Baimė, kaip matome, skiriasi nuo vilties tuo, kad viltis yra laukimas to, kas gera, baimė to, kas bloga. Vienas jausmas

eina šalia kito, nes jei nesulauksime to, ko trokštame, to, kas suteikia mums džiaugsmus, sulauksime to, ko netrokštame, to, kas užduoda skausmą. Jei pav. neperplauksime per jurą, nuskęsime, arba jei nebusime išganyti, prapulsime. Štai kodėl kiekviena viltis neša kartu su savim ir baimę prasilenkti su laukiamąja gerybe ir neap-turėti jos, o per tai kentėti skausmą.

Nuo tos baimės nėra laisva ir teologi-nė vilties dorybė, nes, nors Dievo pažadė-jimai yra tikri ir neabejotini, mūsų silpny-bė, mūsų nepastovumas yra taip didelis, kad galime už nieką palaikyti Dievo paža-dėjimus ir juos prarasti. Todėl šv. Po-vilas liepia Pilypiečiams dirbti išganymo dar-lą su baimę ir drebėjimu: "Vykingite, sako, savo išganymą su baimę ir drebėjimu. Pilyp. 2, 12.

Net šventieji danguje nėra laisvi nuo tam tikros baimės. Tiesa, jiems nėra pa-vojaus prarasti Dievą ir dangišką laimę, to-dėl svetima jiems yra toji baimė, kurią mes jaučiame pavojų akyvaizdoje. Tačiau, yra juose užsilikusi sutvertos prigimties silpny-bė, kuri negalėjo būt panaikinta, o kuri ne-pabaigta skiriasi nuo Dievo visagalybės. Tos tat visagalybės akyvaizdoje sutvėrimas negali nejausti tam tikros baimės, kuri ne-

vargina ir nekankina, o tik sudaro giliausios pagarbos ir meilės nuotaiką. Tą tiesą reiškia psalmė, sakydama: "Viešpaties baimė šventa, ji pasilieka per amžius." Ps. 18, 10.

2. Baimės rūšys

Baimė, kaip matėme, atsiranda tada, kada ima gręsti pavojus kokiai žmogaus gėrybei, todėl sulyg gėrybių rušimio, rušiuojasi ir baimės:

1. *Pasaulinė baimė.* Yra žmonių, kurie daugiau brangina žemiškas gėrybes, turtus, garbes, savo gyvybę, negu Dievą, todėl ištikus pavojui toms gėrybėms, sukyla juose baimė, kuri verčia juos atsižadėt Dievo, kad išgelbėjus numylėtas gėrybes. Tokia baimė vertė Šv. Petrą užsiginti Kristaus, tokia baimė verčia ir šiandie šio pasaulio sūnus ir dukteris peržengti ne vieną Dievo ir Bažnyčios įsakymą, pameluot, sulaužyt pasniką, sekiot begėdiškas madas, kad išvengus kokio nemalonumo, ar papeikimo iš pusės pasaulio.

Tokia baimė yra visuomet nuodėminga ir negali būt suderinta su Dievo meile ir dvasišku gyvenimu.

2. *Vergiška baimė.* Toji atsiranda tada, kada žmogus saugojasi nuodėmės, pildo Dievo valią, bet vien dėl to, kad išvengus tų bausmių, kurias nuodėmė neša su savim anot Šv. Povilo žodžių: "Nuodėmės užmokestis yra mirtis." Rom. 6, 23.

Toji baimė pasidaro nuodėminga, reiškia nesuderinama su Dievo meile jeigu žmogus myli save daugiau negu Dievą jeigu jis mato savo aukščiausią laimę tose gėrybėse, kurias Dievas atima, ėausdamas už nuodėmę. Jeigu gi priešingai nori jomis pasipuošti, kad galėtų paskui kilti prie Dievo, toji baimė pasidaro gera, nors jos vergiškumas yra blogas.

3. *Sūniška baimė.* Kada žmogus visai nepaiso Dievo bausmių, o tik, laikydamas Dievą už aukščiausią gėrybę, rūpinasi jos neprarast nuodėmingais darbais, bijosi pačios nuodėmės, o ne bausmių už nuodėmę, tuomet reiškia sūnišką Dievo baimę.

Tokia baimė yra tikra Dievo mylėtojų

baimė, tokios baimės laukia iš mūs ir patysai Dievas, tokią baimę turi ir šventieji danguje.

4. *Pradinė baimė.* Kai mažam vaikely yra visas žmogus, tik dar netobulas, taip ir pradinėje baimėje gludi tikra Dievo meilė, tik dar netobula. Čia žmogus, matydamas savo silpnybės ir prasižengimus, bijosi Dievo bausmių, rūpinasi pasitaisyti kad Dievui nereiktų jo baust, bet kartu pradeda trokšt patikt Dievui savo gerais darbais. Tuo būdu čia veikia ir vergiška ir sūniška baimė, iš kurių vienai augant ir didėjant, kita mažėja ir išnyksta. Štai kodėl šventuosiuose nerasime mažiausio pėdsako vergiškos baimės.

3. Dievo baimė yra išminties pradžia

Baimė atlieka mums didelį patarnavimą, nes praneša apie gręsiantį pavojų, o per tai duoda progos išsigelbėti nuo tos nelaimės, su kuria pavojus ateina. Ligos pav. baimė verčia mus matyt ir rėdyt savo kūną, kad nenunaikintume jo sveikatos; mirties baimė verčia nesiartinti be reikalo prie ligonių, kurie serga limpančiomis ligomis, kad nenumirtume.

Panašią pareigą atlieka mumyse ir Dievo baimė. Ji mus išpėja apie amžinas prapulties pavojų, o per tai duoda galimybės jo išvengti, pildant Dievo valią, nes nėra kitokios priemonės išsigelbėti nuo amžinos prapulties. Dievo gi valia plaukia iš Jo Išminties, todėl kas pildo Dievo valią, pats pasidaro išmintingas ir tai ne savo išmintimi, bet Dievo, kaip kad mažas vaikelis, pildydamas savo augintojų valią, pasidaro išmintingas ne savo išmintimi, bet augintojų. Tą tiesą reiškia Ekleziastikas, sakydamas: "Baimė Viešpaties išvaro nuodėmę." Ekli. 1, 27. "Išminties pradžia baimė Viešpaties." Ekli. 1, 16.

4. Dievo baimė yra šv. Dvasios dovana

Kadangi mes esame kūniški todėl kūniški daiktai pirmiausia krinta mums į akį, o paskui ir į širdį kūniškus daiktus skaitome už didžiausias gėrybes, o gręsiantis joms pavojus sukelia didžiausios baimės.

Bet kad galėtume pakeisti savo nusi-teikimą, kad galėtume paskaityti už didžiausią gėrybę patį Dievą, kurio nematome, kad jo praradimą paskaitytume už didžiausią nelaimę, kuri sukeltų mummyse ir atatinkamą baimę, reiškia ne vien apreiškimo, bet ir Šv. Dvasios dovanų, tarp kurių randasi ir Dievo baimės dovana.

Kadangi Dievo baimės dovana reikalauja, kad mes laikytume Dievą už didžiausią gėrybę, o jo praradimą už didžiausią nelaimę, todėl tik tie ją turi, kurie yra pasiliuosavę nuo visų žemiškų prisirišimų ir tik tuos Išganytojas laimina, sakydamas: "Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų yra dangaus karalystė." Mato 5, 3.

Žiūrėkime, kokiame laipsny yra mummyse toji dovana ir širdingai prašykime jos pagilinimo.

DIEVAS YRA SU MUMIS

Spalių 9 d. vienas šimtas vokiečių katalikų studentų ir kunigų buvo Šventojo Tėvo Popiežiaus Pijaus audiencijoje.

Popiežiui įėjus audiencijų salėn, studentai vienu balsu pasveikino Popiežių "Garbinkime Kristų!"

Šventasis Tėvas sakė audiencijos dalyviams, kad jie vieni kitais pasitikėtų ir budėtų, kadangi tikėjimas puolamas ir jis yra pavojuje. Tačiau, atsiminkite, pareiškė Bažnyčios Galva, kad Dievas yra su mumis.

ŠEŠIŲ KUNIGŲ ŠEIMA

Prancūzijoje, Albi vyskupijos mažam Cuna miestely laikė primicijas naujai išventintas kun. Albertas Maurand. Jam pataravo penki kunigai ta pačia pavarde. Trys jų yra jaunojo kunigo tikri dėdės, o du jo pusbroliai. Visi penki kunigai Maurandai darbuojasi įvairiose apylinkės parapijose. Taigi, iš vienos šeimos Dievas pašaukė į savo tarnybą net šešis vyrus ir padarė juos savo kunigais.

Ištikimieji Dievo Tarnai, kentėdami garbina Dievą ir tokiu būdu pelno sau amžiną laimę, o tinginiai dejuoja ir sielvartoja ir užsipelno Dievo rustybę.

ŽYMUS ATSIVERTIMAS

Buvęs rusinų stačiatikių bažnyčios arkimandritas ir rusinų Šv. Kryžiaus katedros Bronx, New Yorke, metropolito Appolinario sekretorius, kun. Barnabas Skiuhushu, šiuo laiku, Šv. Pranciškaus Ksavero kolegijos, alumnų brolijos koplyčioje, padarė Katalikų Tikėjimo išpažinimą. Jo Eminencijos kardinolo Petriko Hayes, New Yorke arkivyskupo specialiu įgaliojimu, kun. Jonas Corbett, S.J., priėmė tikėjimo išpažinimą.

Kun. Barnabas Skiuhushu globojo visą stačiatikių rusinų gimusįjį Amerikoje ir esantįjį metropolito Appolinario valdžioje jaunimą. Jis pirmesniai smarkiai ir uoliai užsiimdinėdavo Amerikos indėnų reikalais, kadangi ir jo paties kilmė daliniai yra iš indėnų.

Jis, dar, prieš savo atsivertimą, studijavo katalikišką teologiją ir dabar manoma, kad jis atvyks į Lisle, Ill., kur yra neseniai susidarys komitetas globoti atsivertėlius rusinus, ir studijuoti Šv. Prokopijaus seminarijoje. Jo troškimas, kad visi stačiatikiai rusinai grįžtų į Katalikų Bažnyčios vienybę.

J. E. Vyskupas P. Būčys labai daug prisidėjo kun. Barnabo Skiuhushu sugrįžimui į Katalikų Bažnyčią. Jis vizituodamas Amerikos rusinus gerokai pašventė laiko ir nanaudojo savo išminties gabumus kun. Barnabo įtikinimui bei patraukimui į tikrąją Bažnyčią.

PRIE PIJAUS X KARSTO

Suėjo 20 metų kai Šv. Tėvas Pijus X mirė. Jis palaidotas Šv. Petro bazilikoje, aiti šv. Petro karsto. Iš visos Italijos maldininkai būriais ėjo prie Popiežiaus Pijaus X karsto pasimelsti. Gėlėmis apibertas jo baltasis karstas. Ten pat kriptoje prie esančių altoriu be paliovos buvo laikomos šv. Mišios iki vidudieniui. Rymo gyventojai labai gerbia Pijų X. Jis pasižymėjo labai šventu gyvenimu. Su nekantrumu rymiečiai laukia kada jų mylimas tėvas bus pripažintas palaimintu ir šventuoju, kada bus ištirti ir paškelbti jo padarytieji stebuklai.

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Mato 22, 15-21.

NUO metu parisiejai nuėję padarė sutartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbis ir mokini Dievo kelio tiesoje ir nė vienu nesirūpini, nes nežiūri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: valia duoti cėsoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus pažinęs jų nedorumą tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Cėsoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas cėsoriaus cėsoriui, ir kas Dievo Dievui.

* * *

Lekcija

Pilyp. 1, 6-11.

ROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jūnyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liudytojas, kaip aš jūsų visų trūkštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiu išmanyumu, kad jūs brangintumėte geresnius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeikinti Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriui.

— Čekoslovakijos herarchija reikalauja, kad kryžius būtų gražinamas visose mokyklose ir jų kambariuose. Vyskupai toliaus prašo, kad maldos būtų sukaltamos prieš pamokas. Taip buvo daroma prieškariniais laikais.

A. P. Stulga.

BAŽNYTINIAI CHORAI

Kiek laiko praėjo "Laive" teko pastebėti raštą apie bažnytinius choros ir kai kurias jų silpnības. Ši klausimą nors trumpai mėginsime pagvildinti su gerb. "Laivo" skaitytojais-joms idant nors kiek pagerinus anu-kart minėtus trukumus. Rods buvo pastebėta, kad kai kurių chorų nariai-ės nesielgia bažnyčioje tinkamai; reiškia netik nesimeldžia, bet dar tarpusavy šnekučiuojasi laike šv. Mišių ir kitų pamaldų. Prie to rašte buvo nurodyta kaip choristai-ės turi melstis. Čia norėčiau dalyką maždaug sekančiai pareikšti: Kas gieda, dvigubai meldžiasi; tai pareiškė Bažnyčios muzikos daktarai ir žinovai. Choristų-čių ramus ir rimtas bažnyčioje užsilai-kymas pildant jiems paskirtas pareigas yra ganėtinas. Giedant chore nėra kada skaityti iš knygos, nes giedoriui reikia daboti gaidas, vargonininką, ir sekti šv. Mišių eigą. Tiesa, tarpeliais gali sukaltbėti nors trumpą poterėlį ar maldelę iš atminties, kurią jis kalbėdamas galėtų ūmai nutraukti ir pastebėjus duodamąjį ženklą vėl laiku pradėti giedoti.

Viena bloga yda yra pastebiamas pas kai kuriuos choristus, tai tarpusavy šnekučiavimas. Žinau, kad nė vienas vargonininkas to nepakenčia ir griežtai draudžia, bet ant nelaimės, neisur vyksta tą ydą prašalinti. Tame dalyke dažnai kaltinamas vargonininkas už sauvalingą choristų tvarką. Bet įsigilinus į dalyką, pasirodo, kad čia patys žmonės tame kalti, nes jų sūnūs ir dukterys sueina į choros, tat, tėvai privalėtų auklėti juose klusnumą ir maldingumą. Vargonininkas nėra policistas, kuris jėga priverstų choristus prie tvarkos. Vargonininko priedermė yra tvarkyti ir mokyti bažnytinio sutartinio giedojimo. Kas link tvarkos ir choristų-čių maldingumo, čia turi paeiti nuo tėvų, mokyklos, dvasios vadų, paties chorvedžio ir choro narių. Visų kooperacija ir susiklausimas, be abejo, sudarys tinkamą vienatą. Tat, visi taisykime kas taisytinio idant iš to būtų Dievui didesnė garbė ir mums dvasiškoji nauda.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ŠV. ROŽANČIAUS PASLAPTYS

Šv. Rožančius, visu pirma, yra pamaldumas Dievo Motinos garbei. Tačiau, jei mes kalbame Šv. Rožančių, apmąstinėdami Viešpaties Jėzaus gyvenimo paslaptis, tai įžvelgiame ir geriau įvertiname Jėzaus Širdies meilės didenybę ir galybę.

Kaip dienos šviesa prasideda iš saulės, kaip upeliai plaukia iš šaltinių, ir kaip šakos, žiedai ir vaisiai gauna gyvybę iš šaknių ir kamieno, panašiai visas Jėzaus Kristaus gyvenimas, Jo kentėjimai ir mirtis eina iš Jo Švenčiausios Širdies.

Tat, dvasioje artinkis prie Betliejaus prakartės. Išvydęs Kūdikelį Jėzų verkiantį, kaip paprastai mažytis daro, ieškok to verkimo ir Jo ašarų versmės. Ryžkis savo Išganytoją paklausti: "Kas verčia Jį verkti, ašaroti?" Ir Jis atsakys tau: "Tai yra mano Širdis, mano mylinti Širdis." Ir vėl, matai Jį dvylikos metų Vaikelį Jeruzalės bažnyčioje, kai savo išminčiai Jis leidžia spindėti tarpe mokytų daktarų. Arba, vėl Jį matai prikryžuoatą prie kryžiaus medžio ir vainikuotą aštrių erškėčių vainiku, kurio smaili dygliai giliai smenga ir sopulingai sužeidžia šventąją Jo Galvą. Jei paklausai savęs, kas Jį privertė tapti sopulių vyru, at-rasi, kad visa eina iš Jėzaus mylinčios širdies.

Šv. Povilas, apaštalas apmąstinėdamas prikryžuoatą Išganytoją, priėjo prie pat Jo kentėjimų versmės. Ten radęs Jėzaus Švenčiausiąją Širdį, Šv. Povilas sušuko: "Dabar aš esu gyvas kūne, tai gyvenu tikėjime į Dievo Sūnų, kurs mane mylėjo ir pats save išdavė už mane" (Gal. 11, 20). Net pats Išganytojas yra taręs, kad "burna kalba iš širdies pilnumos" (Mat. XII, 34). Tai buvo tiesa apie Jo visus žodžius ir nuveikimus. Visi jie ėjo iš Jo sielos gilumos, iš Jo laisvos valios, iš Jo meilės. Kitais žodžiais tarus, visa ėjo iš Jo Švenčiausios Širdies.

Kaip iš vaisių žinome prie kurios rūšies priklauso medis, taip pat galime žinoti iš mūsų Išganytojo žodžių ir darbų, kaip

kilni, kaip tobula, kaip gailestinga, kaip ištikima, kaip nuolanki, kaip maloninga ir klusni yra Jėzaus Švenčiausioji Širdis.

Taigi, Šv. Rožančiaus pamaldumas su savo penkiolika paslapčių atveria mums pasaulio Išganytojo ir Jo Švenč. Motinos viso gyvenimo svarbiausius įvykius. Ir visa — teisingai yra pavadinta paslaptimis, nes jos talpina tiesas, kurios yra apreikštos tik tiems, kurie, tvirti tikėjime, jas priima ir užlaiko. Kol mes nepajėgiame įžvelgti jų slaptlingumo, tol negalime tikėtis suprasti pačių paslapčių. Tačiau, didžiausia iš visų paslapčių yra meilė, mūsų Išganytojo Širdis, iš kurios, kaip iš saulės spinduliai, taip Jo žmonių meile degančios Širdies eina visa penkiolika Rožančiaus paslapčių.

Šv. Širdies atvira knyga

Kiekvienoj paslapyje Jėzus mums rodo savo Širdį, ir nors kiekvieną kartą mums duodamas kitokis reginys, tačiau, jaučiame, kad jis yra meilingas ir garbingas. Taigi, kiekviena paslaptis yra Švenčiausios Jėzaus Širdies apreikšimas.

Tai visa mums dar daugiau reiškia. Šv. Rožančiaus karolėliai mažai ką reikštų, jei nebūtų suverti ar sujungti į vieną. Ką reiškia karolėlių suvėrimas bei sujungimas, tuomi yra Jėzaus Švenčiausioji Širdis Šv. Rožančiaus penkiolikai paslapčių. Jėzaus meilė spindi visose paslapyse. Jo meilė jungia visas paslaptis ir mums duoda, kaip vieną. Tai visa garsusis Kardinolas Wise manas gražiai išreiškė šiais žodžiais: "Tai yra Jėzaus Širdis, kuri jungia Jo šventos žmogystės įvairius reiškinius — Kūdikio spindančius spindulius, Vaikelio darbščių ranką, Mokytojo įkvėpiančias lūpas, Aukos erškėčiais sužeistą galvą. Į kiekvieną tų reiškinių Jėzaus Širdis deda atitinkamą paslaptį iš savo gyvenimo, kurs Jo Širdžiai buvo vien meilės vandenynas. Iš tos Širdies pilnumos riedėjo ašaros, kurias mūsų Išganytojas liejo dėl užkietėjėlių; iš Jo Širdies veržėsi slaptingoji kraujo rasa, kuri

Getsemane darže latakais varvėjo iš Jo Švenčiausiojo Kūno narvelių; iš Jo Širdies versmės upeliais tekėjo Brangiausias Jo Kraujas ant Galgotos kalno prikryžiuojant Jį; Jis paskutinį savo Švenčiausio Kraujo lašą išlėjo dėl žmonijos meilės iš ragotinė atvertos Švč. savo Širdies. Ir Jo Paties mirtis — kas gi buvo, jei ne sunaikinimas viso Jo kūno, kad nė vienas Jo Švč. Kraujo lašas nepalikytų Jame?”

Kai kalbame Šv. Rožančių apmąstinėdami visas paslaptis, mes matome Švenčiausios Jėzaus Širdies atvirą Evangelijų knygą, paskirstytą į penkioliką paslapčių ir nušviečiančią Švenčiausios Širdies istoriją.

Rožės gėlė yra gerai žinomas meilės simbolis. Kam nors kas duoda rožės gėles, išreiškia savo meilę. Šv. Rožančiaus penkiolikoj paslapčių, mūsų Išganytojas mums suteikia tricilį vainiką iš snieginiai baltų, kruvinais raudonų ir auksiniai geltonų rožių tuo būdu, kuriuo Jėzaus meilė, Jo Širdis, kaip pati apsiereiškia įvairiose paslapyse. Taigi, Šv. Rožančius yra iš rožių nupintas vainikas, kurį Jėzaus Širdis mums aukoja, būtent, iš savo Švenčiausios Širdies mums aukoja tikrąjį rožių vainiką.

Jėzaus Meilės malonės

Tur būt dabar bus suprantoma, kaip artimai Šv. Rožančiaus pamaldumas yra sujungtas su maldingumu į Jėzaus Švenčiausiąją Širdį. Maldos žodžiai, kuriuos Bažnyčia vartoja, kai meldžiasi Jėzaus Švenčiausios Širdies šventėje, yra šie: “Jėzaus Švenčiausios Širdies maldingume gerbiame Jo meilės gausias malones, kurios yra mums teikiamos.” Ištikrųjų, ką mes gerbiame Šv. Rožančiaus penkiolikoj paslapčių, argi nėra Jo meilės penkiolika svarbiausiųjų malonių, mums duodamų? Taigi, abiejų pamaldumų tikslas yra tas pats, būtent, Jo meilė, Širdis.

Tuo pačiu Šv. Rožančius įterpia svarbiausius pratimus maldingumo į Jėzaus Švenčiausiąją Širdį. Tai parodo, kad Švenčiausioji Širdis savo meilę reiškia žmonėms. Tai yra lyg pats Išganytojas mums davė šv. Rožančių ir penkiolikoj paslapčių tarė: “Tai darykite mano atminimui.” Tos paslaptys turi tiek atminimų, kiek Dieviškoje

Širdyje glūdi neužmiršimų. Dėl to, mūsų pareiga yra Jam duoti meilę už meilę, Jam duoti širdį už širdį. Šv. Rožančius mums vaizduoja Išganytoją Savęs atsižadėjime ir kentėjimuose ir persekiojimuose, kuriuos kentė iš meilės dėl žmonių giminės. Per Šv. Rožančių, Išganytojas sužadina mumyse pasigailėjimą dėl Jo meilės, kurią žmonės atmetė, paniekino ir sužeidė; per Šv. Rožančių, Išganytojas taip pat mus ragina daryti atsisteisimą, atlyginimą ir užganapadarymą. Šv. Rožančius mums rodo Išganytoją Jo maldose, darbuose ir pasiaukojime dėl švenčiausių reikalų Dievo ir žmonių. Šv. Rožančius mums rodo Jėzaus Švenčiausios Širdies kilniausias dorybes ir mokina, kad jas sektume. Šv. Rožančius, pagaliau, mums rodo Jėzaus Švenčiausiąją Širdį visoje garbėje ir gausinguose nuopelnuose, kuriuos Ji pelnė. Ir Šv. Rožančius mums nurodo į tuos prižadėjimus, kuriuos Išganytojas prižadėjo visiems tiems, kurie gyvena Jo pavyzdžiu ir gaivina mumyse viltį ir pasitikėjimą į Jo Švenčiausiąją Širdį. Taigi, Šv. Rožančius yra dorybės pratimas, meilės davimas, atsisteisimas, sekimas, pasitikėjimas, dalyvavimas Jėzaus pasiuntinybėje, irgi yra svarbiausias pratimas pamaldumo į Jėzaus Švenčiausiąją Širdį.

Jėzus Širdis mus šaukia

Šv. Rožančius ne vien mus ragina prie pamaldumo į Jėzaus Švenčiausiąją Širdį, bet savyje yra toks pat pamaldumas. Jis visai nesiskiria nuo visų kitų gerų darbų, kaip — maldos, pasniakavimo ir labdarybės. Kaip ir tuos pratimus, mes galime taip pat aukoti ir šv. Rožančių, kaipo įrodymą mūsų meilės dėl Išganytojo Širdies didingam atminimui Jo meilės, kurią visada mums rodė ir davė. Taip pat galime aukoti už atsisteisimą, arba plėsti pamaldumą į Jo Širdį, kad kiti Ją garbintų. Turint tokias intencijas, Šv. Rožančiaus kalbėjimas tampa Dieviškosios Širdies garbinimo veiksmas; be to, tampa rožių vainikas, kurį aukojame mūsų Išganytojui vietoje erškėčių vainiko, kurį karėjoje Kančioje Jo priešai Jam uždėjo ant galvos ir kurį šiandien Jo priešai per savo nedėkingumą, atšalimą ir šventvagystę, sopulingai spaudžia į Jo Švenčiausiąją Širdį.

Mūsų Išganytojas įsteigė pamaldumą į Jo Švenčiausiąją Širdį dėl to, kad žmoniją patraukti prie Jo meilės, arba, tariant Jo paties žodžiais, kad žmonėse įkurti Jo Širdies viešpatavimą. Tai įvykdyti Išganytojas trokšta, žmonijai nurodydamas Jo Širdies, Jo meilės, pamaldumo tikslą, kurs sumiakština užkietėjusių širdis ir verčia, kad gražintų savo meilę. Šv. Rožančiaus penkiolika paslapčių, kaip patyrėme, yra mūsų Išganytojo meilės didžiausias ir tvirčiausias šaukimas, meilės maloningiausia giesmė, kurioje prieš mus vaizduoja visa, ką Jis yra nuveikęs, kad laimėtų mūsų širdis ir gražinti į vienybę, kurioje Jis su mumis buvo Šv. Krikšto metu.

Kuo dažniau mes kalbėsime Šv. Rožančių su pamaldumu, tuo geriau pažinsime Jėzų ir Mariją ir jų gyvenimo paslaptis. Tuo būdu Šv. Rožančius tampa meilės vienybė, kuri tvirčiau jungia mūsų širdį su Jėzaus ir Marijos Širdimis, ir per Mariją mumyse įsikuria Jėzaus Švenčiausios Širdies viešpatavimas.

Per Marijos Širdį

Tai visa įvyksta dėka Jėzaus Motinos Širdžiai, kad mes garbiname Jos Sūnaus Širdį. Šv. Rožančius visų pirma, yra pamaldumas į Švenč. Panelę Mariją. Kai maldingai kalbame Šv. Rožančių, arčiau prie Marijos artinamės. Ji buvo pati pirmutinė, kuri apmąstė savo Sūnaus paslaptis. Ji buvo pati pirmutinė, kuri gavo visas malones. Šv. Rašte skaitome: "Jo Motina laikė visus šitus žodžius savo širdyje" (Luk. 11, 51). Ties kiekvienu Šv. Rožančiaus sveikučiu, atsikreipkime į Mariją, ieškokime įėjimo į Dievo Motinos maloningąją Širdį, ir joje mes rasime karštą meilę dėl jos Sūnaus. Ties kiekvienu sveikučiu, ji mus veda į palaimintą jos iščios vaisių, Jėzų, kurį pradėjo iš Šventosios Dvasios, pagimdė Betliejuje ir aukojo ne vien Jeruzalės bažnyčioje, bet taip pat aukojo vargingam gyvenimui ir karčios kančios mirčiai.

Šv. Rožančiaus Karalienės paveiksluose mes matome Dievo Motiną su Kūdikiu Jėzumi/meilingoje jos prieglobystėje. Kairėje pusėje mes matome jos Nekalčiausiąją Širdį, o dešinėje matome jos Dieviškojo Sū-

naus Širdį. Ir kiekviena iš jų apjuosta nu-pintu rožių vainiku. Ir atitinkama antrašte galėtų būti padėta: "Sveika, Marijos Širdie, visų džiaugsmų Širdie, visų skausmų Širdie, viena Širdis su Jėzaus Širdimi." Tai yra tikrenybė: *Dievo Motinos Širdis yra jos Sūnaus Širdies tikrasis paveikslas.*

Taigi, maldingai tirkime Marijos Širdį kiekvienoje paslapyje, o tada irgi žinosime mūsų Išganytojo Širdį. Jei mes trokštame senti malonių iš visų malonių Šaltinio — Jėzaus Širdies, mes turime dideliu pamaldumu atsikreipti į Dievo Motiną, nes ji teisingai yra vadinama: *Ramybės Tarpininkė pas Dievą ir dangiškųjų malonių Davėja.*

Marija, Dievo Motina, suvienyk mus su Jėzaus Širdimi. Marija, krikščionių globėja, globok mus! Marija, Aušros Žvaigžde, apšviesk mus ir lydėk į amžinąjį gyvenimą.

Rožančius

Spalių mėnuo.

Šventasis Tėvas Leonas XIII rugsėjo 1 d., 1883 m., savo Encyklikoje įsakė, ir ši įsakymą ant visados užtvirtino, kad nuo spalio 1 dienos iki lapkričio imtinai 2 dienos, visose parapijinėse bažnyčiose, ir taip pat, pagal ordinarų vyskupų parėdymą, šiaip bažnyčiose bei koplyčiose, bent viena Rožančiaus dalis, Švč. Panelės Marijos Litanija ir Šv. Juozapo, Jos Sužieduotino garbei skirta malda, privalo būt kalbama kiekvieną dieną ar ryte Šv. Mišių metu ar kitu laiku prie įstatyto Švenčiausiojo Sakramento.

Jeigu viešas Švenčiausiojo Sakramento įstatymas monstrancijoje nėra galimas, tai leistina, pagal vyskupo nuosprendį, turėti Švenčiausiojo Sakramento įstatymą kupkoje, būtent, atidaryti tabernakulio dureles, sukalbėti Rožančiaus dalį, Švč. Panelės Litanija ir Šv. Juozapo maldą, ir kupka palaiminti tikinčiuosius. (S. R. C. 3650 ad 4, ir 5; 3666.)

*

*

*

Rožančiaus atlidai.

1. *Daliniai atlidai.* Visi tie, kurie paskirtu laiku dalyvauja viešame rožančiaus kalbėjime, ir tie, kurie dėl teisėtos priežasties, negalėdami dalyvauti viešose rožančiaus pamaldose sukalba vieną jo dalį privačiai, pelno septynių metų ir septynių gavėnių atlidus.

2. *Visatiniai atlidai.* Tie, kurie šventojo Rožančiaus šventėje ir šios šventės oktavoje kiekvieną dieną sukalba po rožančiaus dalį, kiekvieną kartą pelno visatinius atlidus, išpildant sąlygas: gera išpažintis, verta Komunija, bažnyčios aplankymas ir šventojo Tėvo intencijai pasimeldimas.

3. *Visatiniai atlidai.* Tie, kurie po Rožančiaus oktavos, spalio mėn., bent per dešimtį dienų sukalbės po rožančiaus dalį ir pasiriaktoje dienoje atliks išpažintį, priims Komuniją ir pasimels Šv. Tėvo intencijai, gaus visatinius atlidus. (Raccolta, n. 354.)

4. *Visuotiniai atlidai.* Dar, be šių minėtų Rožančiaus malda pelnomų atlidų, šventasis Tėvas Pijus XI, rugsėjo 4 d., 1927 m. savo apliakraštyje suteikė visatinius atlidus, viso meto bėgyje, už kiekvieną rožančiaus dalį, ir tiek kartų kiek jis bus sukalbėtas prieš įstatytą švenčiausiąjį Sakramentą viešajam pagarbinimui ar esantį tabernakuliume. *Sąlygos:* Išpažintis, Šv. Komunija, pasimeldimas šventojo Tėvo intencijai.

* * *

Malda į Šv. Juozapą

1. Daliniai atlidai septynių metų ir septynių gavėnių spalio mėn. už kiekvieną šios maldos atkalbėjimą po rožančiaus ir švenčiausios Panelės Marijos litanijos viešai kalbant.

2. Daliniai atlidai 300 dienų sykį į dieną per metą. (S. C. Indulg., rugsėjo 21 d., 1899.)

— Turku spauda praneša, kad garsioji Šv. Sofijos bažnyčia bus sustiprinta ir jos vidaus pagražinimai bus atnaujinti. Sustiprinimo ir atnaujinimo darbai užtruks apie metus. Po to Šv. Sofija bažnyčia neteks savo religinio pobūdžio ir bus paversta bizantiško ir islamiško meno ir kultūros muziejumi.

STAČIATIKIAI GRĮŽTA Į BAŽNYČIĄ

30 kaimų priėmė uniją

Ukrainiečių "Nova Zoria" rašo 44 nr., jog ši pavasarį 30 kaimų Volnijoje priėmė uniją, organizuos naujas rytų apeigomis katalikų parapijas ir laukia naujų dvasios vadų.

Birželio mėn. pradžioje kaimas Gai Leviatinski, Dubno apskrity, viso 200 asmenų raštu pareiškė savo perėjimą į uniją.

Ukrainoj smarkiai plečiasi katalikiška mintis. Visos apylinkės dedasi į Katalikų Bažnyčią. Stačiatikiai aiškiau suprato, jog tikroji Kristaus įkurtoji Bažnyčia yra ta, kurią valdo šv. Petro įpėdinis — Popiežius. Tikiuoliai stačiatikių ir katalikų skirtumai paprastiems žmonėms mažai sugaudomi. Stačiatikiais būdami, mažai gavo religinių žinių. Kadangi Katalikų Bažnyčia palieka luvusiems stačiatikiams — provoslavams jų apeigas su bažnytine slavų kalba ir neniekina rimtų papročių, pasidarė galingas Ukrainoj sąjūdis už uniją, ypač Lvovo ir Teropilio vaivadijų apylinkėse.

Ukrainiečių vadai mato šiame sąjūdy savo Tėvynės rytojų. Stačiatikiais pasilikdami ukrainiečiai savo mintimi ir dvasia linksta į Maskvą, o perėjusieji į lotynų apeigas — žūva lenkų jūroj. Pilnai supranta, jog Lenkijai yra daug parankiau, kad visi ukrainiečiai būtų lotynų apeigų katalikai, o nepasiliktų rytų apeigose. Todėl unijos sąjūdžio vadai iš politikų susilaukia ne paramos, bet dažnai pasmerkimo ir bereikalingų kliūčių.

— Madride, Ispanijoje, socialistai degina bažnyčias, įstaigas, žudo kunigus. Sukiličiai žiauriausiai veikia prieš katalikus, katalikų įstaigas ir prieš Katalikų Bažnyčią. Mataporguera, Santander provincijoje gyvi sudeginta vienas kunigas ir vienas civilinis sargybininkas. Navase, Katalonijoje, vienas kunigas gyvas sudegintas, apliejus jį gazolinu. San Vincent de Castellet sudeginta bažnyčia, o kunigas vos spėjo pasislėpti. Cervera mieste sudegintos dvi bažnyčios.

Sunkiai nusidėjusiems vienas tėra išganymo kelias — atgaila.

Jo Malonybė, D. d. žiai Gerbiamas Pralotas MYKOLAS KRUŠAS,
Šv. Jurgio Parapijos Klebonas, Chicago, Illinois, Tėvų Marijonų Semi-
narijos, Marijos Kalneliucse, Garbės Narys.

A. P. Sandys

ŠV. ELZBIETA IŠ VENGRIJOS

Pasakojama apie Šv. Elzbietą, Vengrijos karaliaus Andriejaus ir karalienės Gertrudos dukterį, kad jos gimimo laiku vienas žymus astronomas vardu Klingsohr, tēmijo tą vakarą žvaigždynus.

“Ką praneša tau žvaigždės,” užklausė stovintieji žmonės.

“Linksmas naujienas,” atsakė jisai. “Matau labai gražią, spindinčią žvaigždę Vengrijos padangėje, kuri skleidžia savo šviesą į Marburgą, ir iš ten į visą pasaulį. Žinokite kad šią naktį gimė karaliui duktė, kuri bus pavadinta Elzbieta, ir kuri ištėkės už šitos vietos karalaičio, taps šventoji ir jos šventumas džiugins ir paguos visą krikščionišką pasaulį.”

Elzbieta gimė tą pačią valandą. Jau nuo mažens matytis buvo, kad ji Dievui labai patiko. Jėzus ir Marija buvo jos pirmutiniai ištarti žodžiai. Astronomas Klingsohr paskelbė savo pranešimą mieste Eisenach, Turingijos ir Hessės karalysčių ir kunigaikštis Hermann, valdonas, tai girdėjo. Kunigaikštis geidė sužinoti šitą karalaitę, kurią jo sūnus paims už žmoną. Elzbieta vos buvo trijų metų kad žinia apie jos nepaprastą pamaldumą pasklido po visą šalį. Prieš jos gimimą šalis buvo paskendus varguose, kautyne; po jos gimimo šventoji ramybė, santauka viešpatavo visoje šalyje. Vieną dieną vienuolis aplankė kunigaikščio dvarą.

“Pasakyk man,” tarė kunigaikštis, “ar tai visa tiesa ką kalbama apie karaliaus Andriejaus dukterį?”

“Pusė dar nepasakyta,” atsakė vienuolis. “Per keturis metus aš buvau neregys. Maldavau to angeliško vaikelio ranka paliešti mano akis. Kada palietė išgijau. Visa Vengrija džiaugiasi šiuo kūdikiu, nes jis atnešė ramybę šaliai.”

Kunigaikštis Hermann tat negaišavo kad Elzbieta ištėkėtų už jo vyriausiojo sūnaus Liudviko. Kunigaikštis prašė, kad karalius irgi leistų abiem mokslus eiti kartu. Kunigaikščio pasiuntiniai pranešė karaliui ir karalienei apie gražumą jų šalies, kuni-

gaikščio geraširdingumą, ir apie linksmumą, kuri suteiks ta šalis bei kunigaikščio dvaras mažyčiai karalaitėi, jeigu jis leis važiuot jai pas juos..

Iš pradžių tai buvo neįmanomas dalykas. Bet laikui bėgant nutarė leisti ir iškėlė puotą jos garbei. Elzbieta buvo keturių metų amžiaus. Kada laikas atėjo vykt, mažoji buvo aprenpta karališku rūbu, papuošta auksu ir sidabru, paguldyta auksiniame lopšelyje ir atiduota turingiečiams. Sutiko juos kunigaikštis ir kunigaikštienė Eisenach mieste. Kunigaikštis paėmė mažąją ir priglaudė ją prie savo širdies. Iš čia nukeliavo į Wartburgo dvarą, kuris buvo kunigaikščio gyvenimo vieta ir ateity Elzbietos. Čia ji tapo Liudviko sužiedotinė, kuris buvo 11 metų amžiaus.

Brangiausia dvaro vieta mažytei buvo koplyčia. Vos galėdama paskaityti jaunoji karalaitė atsiklaupdavo prieš Psalmių knygą ir mėgindavo suprasti knygos raides.

Ilgas valandas praleisdavo klupodama prieš altorių ir niekad nepailsdavo. Kada ji žaizdavo su kitais vaikais, kurių tarpe būdavo ir Agnietė, jos būsimos vyro sesuo, ir jei ji rasdavo koplyčios duris uždarytas, tada ji pabučiuodavo koplyčios duris, durų spyną ir net sienas.

Karts nuo karto ji nusivesdavo savo jaunuosius draugus į kapines, kur bendrai sukalbėdavo maldą, kurią šv. Elzbieta pati sudėjo:

“Čia guli mirusiųjų kaulai; šie žmonės sykį gyveno kaip ir mes, dabar mirę kaip ir mes mirsime; delto mes turime Dievą mylėti. Atsiklaupkime ir sukalbėkime maldą: Viešpatie, per Tavo žiaurę mirtį, ir per Tavo brangią Motiną Mariją, išgelbėk šias vargstančias sielas iš jų kentėjimų. Viešpatie, per Savo penkias šventas žaizdas, išgelbėk mus.”

Ji turėjo gilų pamaldumą prie Šv. Jono Evangelisto, Apaštalo, kurį Jėzus ypatingai pamylo. Tais laikais buvo paprotys, kad karalaitis arba karalaitė, pasirinkdavo sau glo-

bėją iš Apaštaly. Dvyliką žvakių pastatydino ant altoriaus, ir ant kiekvienos žvakės užrašyta apaštalo vardas. Vaikučiai nežūrėdami išsirinkdavo žvakę, ir kuriuo Apaštalo vardas buvo ant žvakės, tas buvo vaikelio Šventasis Globėjas. Elzbieta geidė kad Šv. Jonas būtų jos ir kad jai tektų paimiti tą žvakę. Taip ir buvo. Per visą jos gyvenimą ji niekad neatsisakė padaryti malonę jeigu prašė jos Šv. Jono vardu.

Kasdieną vis padarė kokį nors nusimarinimą. Žaidimo metu, kada išlaimėdavo, ji sustodavo, sakydama, "Dabar, kadangi man taip sekasi, daugiau nežaisiu, dėl Dievo meilės."

Viskas kuopuikiausiai sekėsi iki Elzbieta buvo devynių metų amžiaus, kada kunigaikštis Hermann mirė. Jo sūnus Liudvikas buvo vos 16 metų. Kunigaikštis karštai mylėjo mažąją Elzbietą, taip kaip savo dukterį, bet jo moteris, kunigaikštienė Sofia tos meilės neturėjo. Ji visai neapribavo mažytės pamaldumą, nė jos sandraugaviną su neturtingais vaikeliais, kuriems ji atiduodavo beveik visus savo praleidimo pinigus. Kunigaikštienė ir jos duktė Agnietė būtų išsirinkę karalaite prabangesnę, kuri mėgsta gražiai puoštis ir praleist savo laiką linksmybėse. Abi pradėjo mažytę persekioti. Dvarininkai ir parinktoji klasė žmonių, matydami šį elgesį, pasekė jį. Bet Liudvikas liko ištikimas savo sužadėtinei. Jis daugel kartų turėdavo išvažiuoti su įvairiais reikalais. Jo motina nutarė siųsti Elzbietą pas jos tėvą. Kada Liudvikas šitą sužinojo, atsistojęs tarė:

"Ar jūs matote tą didį kalną prieš mus? Tai gi, jeigu tas kalnas būtų vien auksas nuo pat žemės iki viršaus, ir man jis turėtų tekti vieton Elzbietos, aš nemainyčiau. Ji yra man brangesnė už visas šalis, už visus pasaulio turtus."

Neužilgo abu tapo surišti moterystės sakramento ryšiu.

(Bus daugiau.)

— Spalių 7 d. 1934 m. įvyko Katalikų Labdarių suvažiavimas Cincinnati, Ohio. Dalyvavo J. E. Apaštališkas delegatas arkivyskupas A. G. Cicognani. Per 40,000 žmonių dalyvavo suvažiavime.

KATALIKŲ MOKYKLOS PRANCŪZIJŲ AUGA

Privatinės katalikų mokyklos Prancūzijoje puikiai gyvuoja. Tai matyti iš davinių, kurių patiekė Philippe de las Casas "Ecole et Liberte" laikraštis. Čia paduodame svarbiausias to straipsnio išvadas.

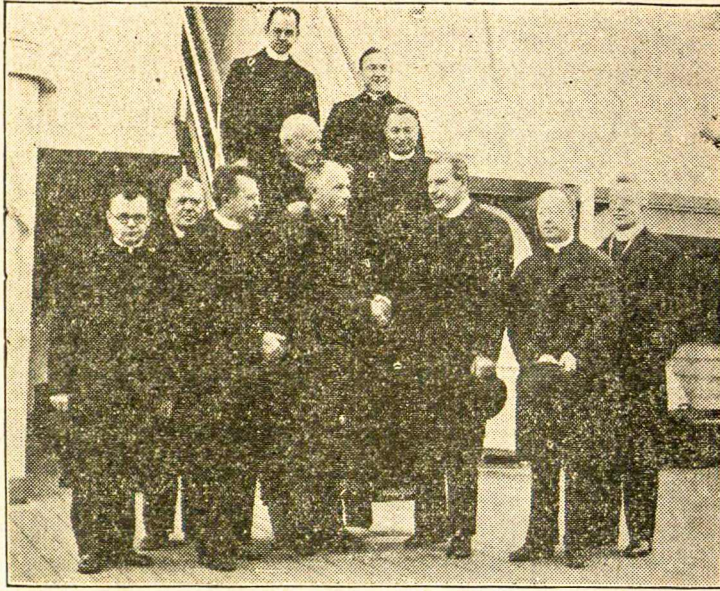
Pagal "Société d'Education et d'Enseignement" 1930 m. statistiką, tais metais Prancūzijos kaalikų liaudies mokyklose mokėsi išviso 823,865 vaikai. 1933-34 mokslo metais tas skaičius paaugo iki 927,469. Vadinasi, per trejus metus katalikų mokyklų lankytojų skaičius padidėjo daugiau kaip 100,000.

Tvirtindamas, esą to reiškimo priežastys glūdinčios gimimų padaugėjime po D. Karo, nėra tikslus, — 1919-1920 m: gimusieji vaikai turėjo lankyti mokyklas jau 1925-26 m. Tai paaiškinti galima nurodant iš vienos pusės vis didėjantį tėvų pasitikėjimą katalikiškoms mokyklomis, iš kitos — katalikiškų mokyklų padaugėjimą, kas duoda galimybės priimti daugiau mokinių. Anksčiau dėl vietos stokos tebuvo galima priimti tik labai ribotą mokinių skaičių.

Atsiminę, kad reikalai vystosi taip palankiai, privačioms katalikiškoms mokykloms pačiu krizės įkarščio metu, suprasim, kokie nuostabūs pasiaukojėliai yra katalikai tėvai. Visoms privatinėms katalikų mokykloms kasmet išleidžiama išviso apie 500 milijonų frankų; tie pinigai eina naujų mokyklų statybai ir senųjų išlaikymui, o taip pat ir mokomojo personalo, kurį sudaro 29,253 mokytojai ir mokytojos, algoms. Šitą sumą (500 mil. frankų) sudaro katalikų tėvų sumokami mokslapinigiai ir visokios aukos bei palikimai. Ir ta suma vis dėlto surenkama, nors tie, kurie ją sudeda, turi mokėti mokesčius ir valdiškoms laicistinėms mokykloms.

— Meksikos mieste, Meksikoje, uždaryta Pueblo Katalikų Seminarija, be to J. E. Zacatecos vyskupas, Ignacio Plasencia y Moreira, liko ištremtas iš vyskupijos. Taipgi teko visiems kunigams išeiti iš minėtos vyskupijos.

Jo Eksc. Vyskupą Matulionį Gražiai Pasitiko

J. E. Vyskupas Teofilijus Matulionis, lydimas kun. P. D. Mikšio, atvykęs iš Lietuvos spalį mėn. 5 d., š. m. sutinkamas New Yorko uoste.

Į laivą pasitiktį atvyko Kunigų Vienybės atstovai, Lietuvos generalinis konsulas pulk. P. Žadeikis, kun. K. Vasys, Worcester, Mass., kun. J. Simonaitis, Elizabeth, N. J., kun. J. Ambotas, Hartford, Conn., kun. M. A. Pankus, Bridgeport, Conn., kun. dr. J. Navickas, Marianapolio kolegijos direktorius, kun. A. Bublys, Marianapolio kolegijos profesorius, kun. dr. J. Končius, Mt. Carmel, Pa., kun. J. Balkunas, "Amerikos" redaktorius, kun. A. M. Milukas, "Žvaigždės" redaktorius ir kun. C. E. Paulionis, Brooklyn, N. Y.

Spalį 5 d., t. y. penktadienį New Yorko prieklauka pamatė nepaprastą reginį: Švedijos laivui sustojus uoste, susirinko kunigų būrys (26) su kun. K. Vasiu (Vienybės Pirmininku), kun. Navicku (Marianapolio Kolegijos Direktoriumi), kun. Siminaičiu (Kun. V. Vicp.) ir kun. Pankum (K. V. išdiainku) priešaky. Visas būrys įlipo laivą ir pasveikino nuoširdžiu ir nuolankiu rankos pabučiavimu, dar neįsėmusį bet suvargusį pilnais vyskupo draubūžiais apsirėdžiusį vyskupą T. Matulionį. Ant laivo ten pat nusifotografavo visi ir jau rengėsi lipti iš laivo, kaip štai! Kun. Navickui su-

spaudžia širdį ir taip smarkiai, kad jį tuoju turėjo nuvežti pas gydytoją, kursai išsprendė, jog jojo širdis yra labai susilpnėjusi iš persidarbavimo, didžiausio nuovargio!

Jam begulint Katalikų Klūbo viešbuty, visas būrys kartu su atvykusiu J. E. Vyskupu T. Matulioniu ir jojo palydovu, tam pačiame viešbuty didelėj salėj apsėdo stalus pietautų. Pietūs ypač dėka kun. Siminaičiui ir K. V. valdybai buvo priruošti labai puikūs, papuošimas stalo padarytos su skoniu. Baigiant pietus, prabilo kun. Vasys, išreikšdamas begalinį džiaugsmą, koki

jaučia kiekvieno lietuvio kataliko širdis, turėdamą garbės, savo tarpe matyt ir vaišinti vyskupą lietuvį, tiek dėl Dievo ir tėvynės išskentėjusį. Po šio tarė žodį kun. Vaiciekuskas, Harrisono klebonas, kursai Lietuvo: buvo nusiuntęs pinigus vyskupo Matulionio kelionei į Ameriką, primindamas seną pažintį su J. E. Vyskupu, ir išreikšdamas didžios pagarbos ir džiaugsmo jausmus. Trečiasis pasveikino vyskupą kun. Simonaitis, savo gražia iškalba sužavėdamas klausytojus. Be abėjo, būtu tekę kalbėti ir kun. Navickui, tačiau, jis vargšas tuo metu turėjo viešbučio kambary kovoti su savo liga.

Po prakalbų kunigų griaudingai, apsi-verkdamas prabilo patsai Vyskupas kankinys, tikrai vyskupišku nuolankumu atiduodamas Dievui garbę ir Jam vienam priskirdamas nugalėjimą prieš ir laimingą išstrūkimą iš jų nagų, netiesioginiai paragindamas mylėti Dievą ir Tėvynę, ir dėkodamas kunigams bendrai, ir K. Vienybei atskirai, už tokį nuoširdų sutikimą jo taip tolimame nuo Lietuvos krašte, kur kunigai tiek darbo, ir vargo yra padėję tarnaudami Dievui ir tėvynėi.

Po šio, kun. Vaškevičius, M.I.C., kursai kartu su kun. Navicku buvo atvažiavęs į New York sutiktų Vyskupo Kankinio, lydimas nuvažiavo į Marianapolio Kolegiją. Tenai Vyskupas pabus ilgesnį laiką, kaipo savo buvimo stovykloje, o vėliau, kiek leis aplinkybės aplankys ir daugiau lietuvių kolonijų. Kunigai išsiskirstė. Kun. Navickas, gydytojo lieptas pasiliko pas vaišingą kun. Simonaitį, su kuriuomi jį riša tikrai nuoširdūs ryšiai.

Jo Ekscelencija sekmadienį, t. y. septinto Spalio, pontifikaliai laikė šv. Mišias kun. Vasio bažnyčioje. Dalyvavo ir Kunigų Vienybės Seime, o kartu ir K. V. 25 metų darbavimosi jubiliejuje, kursai minėtas 16 spalių Marianapolio Kolegijoje.

Tuo tarpu kun. Navickui gydytojai liepė pasilsėti bent pusę metų. Liūdna tai mums ypač Marijonams, kurių labai šis garbingas, padoriausis vyras yra tiek paširdavęs, tiek atsižymėjęs, kaipo visuomenininkas ir rašytojas

SURENGTA PRAMOGĖLĖ Aurora, Ill.

Tai Geraširdžiai! Tėvų Marijonų Seminarijos Marijos Kalneliuose atidarymas ir tam pritaikinta iškilmė patraukė ir Aurorės lietuvius dalyvauti. Čia jie pamatė, kad seminarijos reikalai yra platūs ir dideli, o vienuolių jėgos, ypač pinigines, gana silpnos, tuojaus sugalvojo nešti pagelbą.

Sumani Katarina Cibulskienė sugalvojo planus, kiti geraširdžiai lietuviai jai pritarė. Šv. Petro parapijos klebonas kun. Juozas Rojemann davė dovanai svetainę. Įvyko gražus lietuvių pasižmonėjimas — pramogėlė, ir štai spalių mėn. 9 d., vakare įteikta Seminarijos Valdybai graži piniginė dovana — \$31.15.

* * *

AURORA, Ill. — Šv. Petro bažnyčioje įvyksta nuo spalių 14 - 21 dienos Misijos. Klebonas, J. Rojemann, palankus lietuviams aurorečiams, užbaigoje Misijų ir 40 valandų atlaidų, spalių 21 d., vien lietuviams paveda sumą, kurią celebruos vienas Tėvų Marijonų ir sakys pamokslą lietuvių kalba.

A is.

Tėvų Marijonų Dvasinei Seminarijai Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Ill. aukojo:

Didž. Gerb. Pral. M. Krušas, Chicago \$100.00
Gerb. Kun. J. Vaičiūnas, Chicago, Ill. \$25.00
Gerb. Kun. J. Švirskas, Chicago, Ill. .. \$20.00
Gerb. Kun. A. Baltutis, Chicago, Ill. \$10.00
P. Ant. Butkienė, Chicago, Ill. \$35.00
P. O. Krasauskienė, Kopyčiai gražių baltinių

Visiems aukotojams čiaime nuoširdžiausią ačiū, ir maldaujame Viešpaties Dievo gausios palaimos visame.

Tėvai Marijonai

— Tėvas Lejay, Jėzuitas, išrado aparatą, kuris gali numatuoti relatyvinės gravitacijos intensyvumą su tokiu greitumu bei tikrumu, kokių pirmiaus dar nebuvo. Tėvas Lejay, S.J. veikia Zikawei observatorijoje, Shanghai, Kinijoje.

Katalikų Pasaulyje

— Seni Laterano bažnyčios vargonai yra rekonstruojami. Tuos vargonus 1589 metais užsakė Popiežius Klemensas VIII, tačiau jie nebeveikė jau 100 metų. Vargonus pastatė Luca Blasi. Jie yra 1,500 vamzdžiais. Didžiausias vamzdis yra 9 metrų aukščio.

— Šv. Tėvas pradėjo registruoti visus reiškinius su katalikų persekiojimu Vokietijoje. Knyga, į kurią įrašomi visi įvykiai, pavadinta "Baltoji knyga."

— Žiaurusis katalikų persekiotojas Meksikoj, buvęs prezidentas ir šiandien vyriausias galva valdomajamos revoliucinės partijos Plutarco Calles, paskelbė atsišaukimą į visus vyriausybės organus. Ragina juos, kad jie dar daugiau spaustų vyskupus, kunigus ir kitus katalikų vadus.

— Estija turi 1,200,000 gyventojų. Iš to skaičiaus 92 nuošimčiai liuteronai, 7 nuoš. graikai pravaslavai ir tik 3 nuoš. yra katalikai.

— Iš Oberammergau praneša, jog rugs. mėnesi buvo 31,000 žmonių pažiūrėti Kristaus Kančios Vaidinimo.

— Iš Oxfordo žiniomis, kun. Bellanti priėmė į Katalikų Bažnyčia žymų ir giliai išlavintą asmenį, v. Heraldą Greville Hanbury. Visame Oxforde jis žinomas.

— Garlaisis vardu "Pius XI" priklausančias vienuoliams misijonieriams Hudson Bay vikariate, Kanadoi, skuba į šiaurę gelbėti kunigą misijonierių, kuris pats vienas pasilekė su eskimais jau keturi metai. Misijonierius sunegalėjęs, šaukiasi pagalbos. Garlaisis skuba, kad neužšaltų šiaurės vandenys.

— Spaliu 1 d., Loro Pinceno, Italijoje, mirė kardinolas Mori, Anaštališkos antspaudo vyriausiojo tribunolo teisėjas. Velionis turėjo 84 m. amžius.

— Kunigas Barnabas Skiuhushu, rusų pravoslavų arkimandritas (turi reikšmės kaip ir abatas) priėmė katalikų tikėjimą.

— Didž. serb. ar. Amleto Giovanni Cicognani, Anaštališko Delegato S. Valstybėm, knyga "Ins Canonicum" buvo išversta angli kalboj. Knyga padalinta trijuose tomuose.

— Iš 12,000,000 Argentinos gyventojų, 10,000,000 katalikai. Gyvuoja 935 katalikų veikimo centrai su 20,000 aktyviais nariais. Be to gyvuoja stiori jaunuolių vaikinių klubas, "Ateneu da Juventude."

— Įžymus aviatorius Lord Sempill, Londone priėmė Katalikų tikėjimą.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Šiomis dienomis kolegijoj vieši J. E. Vyskupas Matulionis.

— Marianapolio futbolo tymas pralose Rhode Island valstybės čempionatams, LaSalle Akademijos tymui 19 prieš 8.

— Rugs. 30 d., įvyko pirmas Kolegijos Studentų kuopos susirinkimas. Stud. Micūnas išrinktas naujas pirmininkas.

— Marianapolio Kolegijoj įvyko fakulteto papildymas. Mokytojų skaičiui šiemet pakviesti šie profesoriai: kun. K. Urbonavičius, kun. P. Skrodenis, kun. J. Vaškevičius ir v. J. Varnaitis.

— Kunigų Vienybės Seimas įvyko spalio 16 d. kolegijos rūmuose.

CAMBRIDGE, Mass. — Spalių 7 d. parap. salėje įvyko Federacijos skvriaus prakalbos. Kalbėtojai buvo kun. K. Urbonavičius ir kun. Mikšys, J. E. Vyskupo Matulionio palydovas.

— Parapijos metinė puota bus lapkričio 12 d. Elks svetainėje.

NORWOOD, Mass. — Spalių 5, 6 ir 7 d. buvo laikyti 40 val. atlydai. Buvo laikomi iškilmingi mišparai su pamokslais. Pamokslus pasakė: penktadienio vak. — kun. J. Švačgždys, šeštadienio vak. — kun. K. Urbonavičius, sekmadienio vak. — kun. P. M. Juras.

SO. BOSTON, Mass. — Misionieriai Tėvai Jėzuitai, kun. Antanas Meškis ir kun. F. Aukštakalnis vedė Misijas Šv. Petro bažnyčioje nuo spalio 8 d. iki spalio 20 d.

— Spalių 1 d. Sodaliėtės surengė pramoga savo motinas pagerbti.

WORCESTER, Mass. — Labdariu dr. ios metinė gėlių diena įvyko spalio 6 d. Šv. Kazimiero parap. salėje. Buvo išdalinama dėžutės ir gėlės.

— Šv. Kazimiero parap. vakarienė įvyko rugs. 25 d. Dalyvavo apie 400 žmonių, visi žymesnieji lietuviai. Dalyvavo daug kunigų, profesionalų ir biznierių, kaip tai: klebonas kun. A. Petraitis, kun. J. Ambotas, kun. K. Vasys, kun. V. Puidokas, kun. J. Kripas, kun. A. Bublys, M.I.C., kun. A. Motkūnas, M.I.C., kun. J. Švačgždys, kun. P. Juškaitis, kun. S. Vembrė, kun. dr. A. Bružas, M. S. adv. Mileris, adv. J. Bublys, Dr. M. J. Colney ir daugelis kitų profesionalų.

Kalbėjo kunigai ir profesionalai. Vietinis choras, vadovaujant varg. J. Žemaičiui padainavo keleta dainelių. Taipgi buvo lietuviškas orkestras.

DETROIT, Mich. — Šv. Petro parap. klebonas kun. Masevičius dalyvavo 40 val. atlaiduose Davison, Mich., spalį 8 ir 9 dd.

— Klebonas kun. Masevičius dalyvavo Rotary Club seime, Ferndale, Mich. Kalbėjo apie savo tautiečius Amerikoje.

— Nuolatinės Pagelbos Švč. Panelės moterų dr-ja apdovanojo kleboną kun. Masevičių, įteikdamas megstinę kamžą vertės \$70.00.

— Spalių 21, 22. ir 23 dd. įvyks 40 val. atlaidai.

DETROIT, Mich. — Didelis Detroito dienraštis "The Detroit News" savo sekmdienio laidos literatūros ir įvairių paveiksluotame priede išspausdino Arėjo Vitkausko atvaizdą ir straipsnį apie lietuvius ir Vitkausko darbus. Paminėta lietuvių trečia dalis Amerikoje, lietuvių daugiau Čikagoje už Kauną, pasaulinės automobilių dirbtuvės Detroito, išpūdziai iš Detroito Meno Instituto.

PATERSON, N. J. — Spalių 14 d. parap. Šv. Vardo dr-ja dalyvavo Katalikų eisenoj.

— Parapijos vakarienė įvyko rugs. 23 d. Laikė vakarienės pasakytą gražių kalbų ir pasilinksmina.

BROOKLYN, N. Y., Karalienės Angelų parap. — Šv. Rožančiaus dr-ja iškilmingai paminėjo savo penkių metų Jubiliejų spalio m. 7 d. Buvo laikytos iškilmingos šv. Mišios. Narės priėmė bendrą Šv. Komuniją.

BROOKLYN, N. Y., Apreiškimo Švč. Panelės parapija. — Vadovaujant kun. N. Pakalniui, steigama lietuvių kalbos ir istorijos vakarinė mokykla suaugusiems. Į šią mokyklą bus priimamas jaunimas ir suaugusieji norinti išmokti lietuvių kalbos ir istorijos. Šiai mokyklai mokytojaus inž. A. J. Mažeika.

CLEVELAND, O. — Klebonas kun. Vincas Vilkutaitis sugrįžo iš atostogų.

— Spalių 9, 10 ir 11 d. buvo parapijoj 40 valandų atlaidai.

— Šiuo mokslo sezonu prisirašė į Šv. Jurgio parap. mokyklą 240 vaikai. Seserys Pranciškonės moko vaikus.

— Rugs. 21 d. Šv. Jurgio parap. choras išrinko valdybą ir pasiryžo uoliai dirbuotis.

DURYEA, Pa. — Prie Šv. Juozapo bažnyčios suorganizuota "Council of Catholic Women" skyrius. Daug moterų ir merginų prisirašė.

MAIZVILLE - GILBERTON, Pa. — Klebonas kun. A. J. Alauskas dalyvavo Šv. Pranciškaus atlaiduose, Šv. Pranciškaus parapijos bažnyčioje, Minersville, Pa.

— Mažųjų Sodaličių skyrius, priežiūroje klebono, surengė kortavimo vakarą spalio 18 d.

PHILADELPHIA, Pa., Šv. Kazimiero parapija. — Parapijos bazaras įvyko spalio 4, 5 ir 6 dd.

— Nuo rugs. 24 d. iki spalio 2 d. buvo laikoma novena prie šv. Teresėlės.

SHENANDOAH, Pa. — Kortavimo vakaras buvo laikytas ir apie 450 žmonių atsilankė. Pelnas skiriamas parapijai.

— Rugs. 30 d. įvyko antrasis Vyčių surengtas vakarėlis. Didelis skaičius žmonių dalyvavo. Kun. J. Gilooly kalbėjo apie krutamuosius paveikslus ir Padornio legijoną. Muzikale programos dalį išpildė įvairūs asmenys.

KENOSHA, Wis. — Buvo surengtas pagerbimo vakaras rugs. 29 d. klebonui kun. Mykolui Urbonavičiui, jo varduvių dienoje. Be to parapijiečiai ir mokyklos vaikučiai paaukavo dvasinį gėlių bukietą. Rugs. 29 d. įvyko bendri parapijiečių pietūs, per kuriuos visi linksminosi kartu su klebonu, reikšdami jam pagarbos ir meilės. Vakare įvyko mokyklos vaikučių programa, Seserų Pranciškiečių dėka, tos dienos paminėjimui.

MILWAUKEE, Wis. — Kun. J. Martis, buvęs Gary, Ind. Šv. Kazimiero parap. klebonas, paskirtas klebonu Milwaukee ir Racine, Wis.

CICERO, Ill. — Klebono kun. Vaičiūno vardinėse atsilankė 40 kunigų iš Chicagos ir apylinkės ir keli svietiškaiai.

— Šv. Vardo dr-ja klebono intencija užprašė keliolika šv. Mišių.

— Spalių 7 d. įvyko pašventinimas Seserų namo. Apeigas atliko kun. dr. Vaitkevičius, M.I.C. Pamokslas pasakė Provincijolas kun. J. J. Jakaitis, M.I.C.

SPRINGVALLEY, Ill. — Šv. Onos bažnyčioje buvo laikomos šv. Misijos, kurias vedė Tėvas Bružikas, Jezuistas, nuo rugs. 17 d. iki 23 d. Žmonės gausiai lankė bažnyčią ir šventus Sakramentus.

CHICAGO, Ill., Visų Šventų parapija. — Spalių 7 d. buvo parap. rudeninis išvažiavimas Vytauto parke.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Parapijos bazaras įvyks spalio 14, 21 ir 28 dd. Visi parapijonai smarkiai rengiasi prie bazaro.

— Kun. A. Ješkevičius, M.I.C. po apendikso operacijos sveiksta. Parapijos choras, Vyčiai bei kiti jo draugai nusiuntė Tėvui Ješkevičiui gėlių ir linkėjimų. Mokyklos vaikučiai taipgi nusiuntė gražų gėlių bukietą. Visi laukia Tėvo Adomo Ješkevičiaus pasveikimo.

CHICAGO, Ill. — Keli tūkstančiai lietuvių susirinkę Mc Kinley park salėje paminėjo Vilniaus užgrobito sukaktuves spalio 9 d. Vakaras buvo papuoštas vaizdžiomis kalbomis, kurios žavino bei kėlė patriotinius

Alp 2272

publikos jausmus. Dr. Rakauskas, A.L.K. Federacijos pirmininkas, pirmas kalbėtojas, priminė nusiteikusiai publikai apie Lietuvos praeitį, grožį ir jos dabartinę siekiančią idėją — Vilnių. Lietuvos konsulas p. Kalvaitis savo kalboje prirodė būdus kaip pasiekti tą Lietuvos idėją būtent, remdami Vilniaus Geležinį Fondą. Didž. gerb. Pralotas Krušas pabrėžė savo kalboje, kad tik per vienybę ir dorą tą savo tikslą pasieksime. Taipgi kalbėjo redak. L. Šimutis. Iš rytų atvykęs svečias gerb. kunigas Antanas Milukas kalbėjo apie spaudą ir jos praplietimą.

Be to vakaras pajvairintas muzika ir dainomis. Liet. Vyčių "Dainos" Choras, po vadovyste muz. J. Siaurio, išpildė muzikale programos dalį. Muz. Kastas Sabonis žavino publiką savo dainomis.

Vakaro vedėju buvo p. J. Čižauskas.

Lietuvoje

— Latvių karikatūristas Keišš, kuris ilgą laiką buvo Lietuvoje darydamas žymesnių žmonių šaržus, yra nusistatęs išleisti trijų Baltijos valstybių draugiškų šaržų albumą. Albumo tekstas bus trimis kalbomis. Leidinys pasirodys 1935 m.

— Valstybės prezidento aktu, vyriausiojo štabo viršininkas gen. lt. Jackus dėl ligos atleistas iš pareigų ir paskirtas ypatingų reikalų karininku prie krašto apsaugos ministerio divizijos vado teisėmis. Vyriausio štabo viršininku paskirtas gen. št. pulk. lt. Stasys Raštikis.

— Draugija užsienių lietuviams remti per min. Aukštuolių pasiuntė po dėžę knygų Pietų Amerikos lietuviams, taip pat daug įvairių vadovėlių lietuvių pradžios mokyklai Buenos Aires. Lietuvių namams Argentinoje pasiūsta daug gaidių lietuvių chorams.

— Klaipėdoje įsteigtas naujas geležies ir vielos dirbinių fabrikas, kurio pradinis akcinis kapitalas susideda iš 100,000 lt.

— Laivas "Prezidentas Smetona" tinkamai atremontuotas ir sutvarkytas, jau grįžo į Klaipėdą.

— Lietuvoje šiuo metu iš viso dirba 280 agronomų.

— Klaipėdoj, Lietuvių Duonelaičio mokykloje šiuo metu yra 660 mokinių. Mokinių skaičius nuolat auga.

— Gaisras sunaikino Luokės miestelį. Beliko tik 10 namų. Be pastogės liko apie 100 šeimų. Gaisro padaryti nuostoliai tebeskaiciuojami; jie yra dideli.

— Rugs. 18 d. per vokiečių radio buvo pasakyta ilga kalba prieš Lietuvą.

— Rusijoje lietuvaite J. Brasulytė baigė karo inžinierių akademią ir gavo karo inži-

nieriaus laipsnį.

— Lenkai suėmė ir uždarė Švenčionių kalėjime Linkmenų kleboną kun. Z. Žeidį. Suėmimo priežastis nežinoma. Tuo tarpu už užstatą paleistas.

— Vilniaus krašto lietuviai reikalauja, kad valdžios pradžios mokyklose jų vaikai būtų mokinami ir lietuvių kalbos. Mokytojais turi būti lietuviai. Pasiūsti prašymai. Valdžia prašymus priima ir pasižada išklausyti.

— Į Vytauto D. Universitetą šiais metais įstojo 756 nauji studentai. Daugiausia studijuoja teisę — 96; mediciną — 46; kalbas ir literatūrą — 36; teologiją ir filosofiją — 49; kiti pasirinko kitas šakas.

— Londone neseniai posėdžiavo tarptautinis kooperatyvų kongresas, kuriame dalyvavo 37 valstybių atstovai. Lietuvos atstovas P. Šalčius išrinktas į tarptautinės kooperatyvų sąjogos vykd. komitetą ir į Ročdeliečių principams tirti komisiją.

— Marijampolėje, Marijonų Vienuolyne, kuriame sudėta daug įvairių istorinių vertybių, yra taip pat svečių knyga, kurioje paskutinis Burbonų dinastijos karalius Liudvikas XVIII bėgdamas nuo revoliucijos į Maskvą prašyti pagalbos, pats savo ranka padėjo parašą. Tai buvo 1798 m. kovo 15 d. To reto Marijampolės svečio parašą žiūrėjo prof. Tumėnas, istorikai — prof. J. Totoraitis, A. Kučinskis ir kiti.

— Garsus lietuvių tautos dainininkas, Kipras Petrauskas, gavo pakvietimą atvykti kelioms gastrolėms į Prahą, Čekoslovakiją. Pakvietimą priėmė ir mano netrūkus išvykti.

Judamieji Paveikslai

CLEVELAND, OHIO — Pėtnyčioje, Spalio 19 d. Lietuvių salėje bus rodomi gražūs judamieji paveikslai — "Liuordo Stebuklai" ir kiti dalykai. Paveikslai verti pamatyti kiekvienam katalikui.

Šie paveikslai taipgi bus rodomi kun. A. Karužiškio parap. salėje, Nedėlioje ir pane-dėlyje, spalio 21 ir 22 d. Įžanga 25c, vaikams 10c. Paveikslus rodys A. Peldzius.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-sos ženklelį atsakymui.